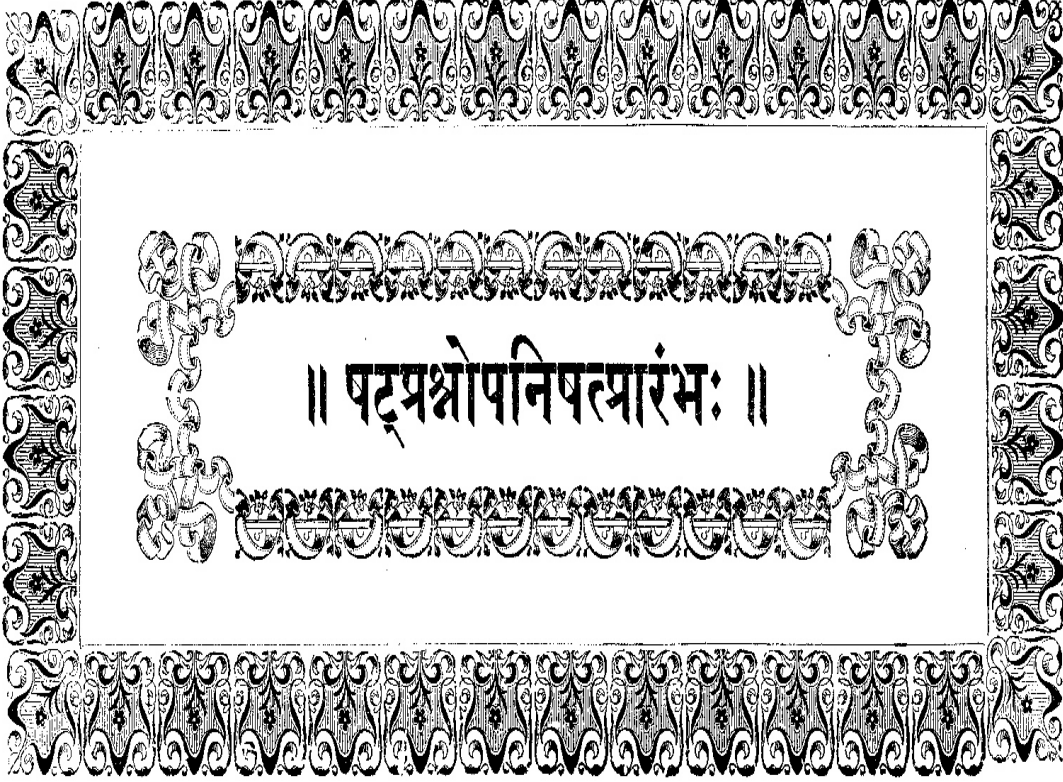

षट्प्रश्नोपनिषत् – १

११३

षट्प्र०
॥ १ ॥

श्रीमद्धनुमद्भूमिमांतां गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवाय नमः॥ हरिःॐ॥ सुकेशाचभारद्वाजः
शैव्यश्चसत्यकामःसौर्यायणीचगार्ग्यःकौसल्यश्चाश्वलायनोभार्गवोवैदर्भिःकबन्धीकात्यायनस्तेहैतेब्रह्मपराब्र
ह्मनिष्ठाःपरंब्रह्मान्वेषमाणाएषहवैतत्सर्ववक्ष्यतीति तेहसमिन्प्राणयोभगवंतंपिप्पलादमुपसन्नाः ॥१॥ तान्हस
ऋषिरुवाच । भूयएवतपसाब्रह्मचर्येणश्रद्धयासंवत्सरंसंवत्स्यथ । यथाकामंप्रश्नान्पृच्छत । यदिविज्ञास्या
मःसर्वहवोवक्ष्यामइति ॥२॥अथकबन्धीकात्यायनउपेत्यपप्रच्छ । भगवन्कुतोहवाइमाःप्रजाःप्रजायंतइति।
तस्मैसहोवाच । प्रजाकामोहवैप्रजापतिः । सतपोतप्यत ॥३॥ समिथुनमुत्पादयते । रयिंचप्राणंचेत्येतौ
मेवहुधाप्रजाःकरिष्यतइति । आदित्योहवैप्राणोरयिरेवचंद्रमाः॥४॥ रयिर्वाएतत्सर्वयन्मूर्तचामूर्तचतस्मा
न्मूर्तिरेवरयिः । अथादित्यउदयन्यत्प्राचींदिशंप्रविशतितेनप्राच्यान्प्राणान्नश्मिषुसन्निधत्ते । यदक्षिणांय
त्प्रीचींयदुदीचींयदधोयदूर्ध्वयदंतरादिशोयत्सर्वंप्रकाशयतितेनसर्वान्प्राणान्नश्मिषुसन्निधत्ते ॥५॥ सएष
वैश्वानरोविश्वरूपःप्राणोभिरुदयते । तदेतदृचाभ्युक्तं । विश्वरूपंकरिणंजातवेदसंपरायणंज्योतिरेकंतपंतं।
सहस्ररश्मिःशतधावर्तमानःप्राणःप्रजानामुदयत्येषसूर्यः ॥६॥ संवत्सरोवैप्रजापतिः । तस्यायनेदक्षिणंचो

निषत्
प्र० १

॥६७१॥

तरंच तद्येहवैतदिष्टापूर्तेकृतमित्युपासते । तेचांद्रमसमेवलोकमभिजयंते । तएवपुनरावर्तते तस्मादेतेऋष
यःप्रजाकामादक्षिणंप्रतिपद्यंते । एषैरयिर्यःपितृयाणः ॥ ७ ॥ अथोत्तरेणतपसाब्रह्मचर्येणश्रद्धयाविद्यया
त्मानमन्विष्यादित्यमभिजयंते । एतद्वैप्राणानामायतनमेतदमृतमभयमेतत्परायणमेतस्मान्नपुनरावर्तत
इत्येपनिरोधः । तदेषश्लोकः । पंचपादंपितरंद्वादशाकृतिंदिवआहुःपरेअर्धेपुरीषिणं । अथेमेअन्यउपरेवि
चक्षणंसप्तचक्रेषळरआहुरर्पितमिति ॥८॥ मासोवैप्रजापतिः । तस्यकृष्णपक्षएवरयिःशुक्लःप्राणस्तस्मादेते
ऋषयःशुक्लइष्टिकुर्वति । इतरइतरस्मिन् । अहोरात्रैवैप्रजापतिस्तस्याहरेवप्राणोरात्रिरेवरयिः । प्राणंवाए
तेप्रस्कंदंतियेदिवारत्यासंयुज्यंते । ब्रह्मचर्यमेवतद्यद्रात्रौरत्यासंयुज्यते ॥९॥ अन्नवैप्रजापतिस्ततोहवैतद्रे
तः । तस्मादिमाःप्रजाःप्रजायंतइति । तद्येहवैतत्प्रजापतिव्रतंचरंति । तेमिथुनमुत्पादयंते तेषामेवैषब्रह्म
लोकोयेषांतपोब्रह्मचर्ययेषुसत्यंप्रतिष्ठितं । तेषामसौविरजोब्रह्मलोकोनयेषुजिह्वमनृतंतनमायाचेति ॥ १० ॥
इतिप्रथमःप्रश्नः ॥१॥ अथहैनंभार्गवोवैदर्भिःपप्रच्छ । भगवन्कत्येवदेवाःप्रजाविधारयंते । कतरएतत्प्रका
शयंते । कःपुनरेषांवरिष्ठइति ॥१॥ तस्मैसहोवाच । आकाशोहवाएषदेवोवायुरग्निरापःपृथिवीवाङ्मनश्च

षट्प्र०

॥ २ ॥

क्षुःश्रोत्रं च ते प्राकाश्या अभिवदन्ति । वयमेतद्वाणमवष्टभ्य विधारयामहेति ॥ २ ॥ तान्वरिष्ठः प्राण उवाच ।
मामोहमापद्यथाहमेवैतत्पंचधात्मानं विभज्यैतद्वाणमवष्टभ्य विधारयामीति । तेऽश्रद्धाना बभूवुः । सोभि
माना दूर्ध्वमुक्कमत इव तस्मिन्नुक्कामत्यथेतरे सर्व एवोक्कमन्ते । तस्मिंश्च प्रतिष्ठमाने सर्व एव प्रतिष्ठन्ते ॥ ३ ॥ तद्य
थामधुमक्षिकामधुकरराजानमुक्कमन्तं सर्वा एवोक्कमन्ते । तस्मिंश्च प्रतिष्ठमाने सर्वा एव प्रतिष्ठन्ते । एवं वाङ्मनश्च
क्षुःश्रोत्रं च । ते प्रीताः प्राणं स्तुन्वंत्येषोऽग्निस्तपत्येष सूर्य एष पर्जन्यो मधवानेष वायुरेष पृथिवी रयिर्देवः सदसच्चा मृतं
चयत् ॥ ४ ॥ अराद्वरथनाभौ प्राणे सर्व प्रतिष्ठितं । ऋचो यजुंषि सामानियज्ञः क्षत्रं च ब्रह्म च । प्रजापतिश्च रसि
गर्भे त्वमेव प्रतिजायसे । तुभ्यं प्राण प्रजास्विमायत्प्राणैः प्रतितिष्ठसि । देवानामसि वह्नितमः पितॄणां प्रथमास्वधा ।
ऋषीणां चरितं सत्यमथर्वागिरसामपि ॥ ५ ॥ इन्द्रस्त्वं प्राण तेजसारुद्रोऽसि परिरक्षिता । त्वमन्तरिक्षे च रसि सूर्यस्त्वं
ज्योतिषां पतिः । यदा त्वमभि वर्षस्यथेमाः प्राण ते प्रजाः । आनन्दरूपास्तिष्ठन्ति कामाया न्नं भविष्यतीति । ब्राह्म
स्त्वं प्राणैकऋषिरत्ता विश्वस्य सत्पतिः । वयमद्यस्य दातारः पिता त्वमातरिश्चनः ॥ ६ ॥ याते तनूर्वाचि प्रतिष्ठिताया
श्रोत्रे याच चक्षुषि । यामनसि संतता शिवांतां कुरुमोक्कमीः । प्राणस्यैतद्द्रशे सर्वं त्रिदिवेयत्प्रतिष्ठितं । मातेव पु

निषत्

प्र० २

॥ ६७२ ॥

त्रात्रक्षस्वश्रीश्चप्रज्ञाविधेहि न इति ॥७॥ प्र०॥१॥ अथ हैनं कौसल्यश्चाश्वलायनः पप्रच्छ । भगवन्कुत एष प्राणो जायते । कथमायात्यस्मिन् शरीरे । आत्मानं वा प्रविभज्य कथं प्रतिष्ठते । केनोक्तमते कथं बाह्यमभिधत्ते कथमध्यात्ममिति ॥१॥ तस्मै सहोवाचातिप्रश्नान् पृच्छसि ब्रह्मिष्ठोसीति । तस्मात्ते हं ब्रवीम्यात्मत एष प्राणो जायते । यथैषा पुरुषेच्छाया एतस्मिन्नेतदा तत् ॥२॥ मनो कृतेनायात्यस्मिञ्छरीरे । यथासंम्राडेवाधिकृतान्विनियुक्त एतान् ग्रामान धितिष्ठस्वैतान् ग्रामान धितिष्ठस्वेत्येवमेवैष प्राण इतरान् प्राणान् पृथक् पृथक् गोवसन्निधत्ते ॥३॥ पायूपस्थेऽपानं चक्षुःश्रोत्रे मुखनासिकाभ्यां प्राणः स्वयं प्रतिष्ठते । मध्ये तु समानः । एष ह्येतद्भुतमन्नं समं नयति तस्मादेताः सप्तार्चिषो भवन्ति । हृदि ह्येष आत्मा ॥४॥ अत्रैतदेकशतं नाडीनां । तासां शतं शतमेकैकस्यां द्वासप्ततिं प्रतिशाखानाडी सहस्राण्या सुव्यानश्चरत्यथैकयोर्ध्वमुदानः पुण्येन पुण्यं लोकं नयति पापेन पापमुभाभ्यामेव मनुष्यलोकं ॥५॥ आदित्यो ह वै बाह्यः प्राण उदयत्येष ह्येनं चाक्षुषं प्राणमनुगृह्णातः पृथिव्यां या देवता सैषा पुरुषस्यापानमवष्टभ्यां तरायदाकाशः स समानो वायुर्व्यानस्तेजो ह वा उदानः । तस्मादुपशांतते जाः पुनर्भवमिन्द्रियैर्मनसि संपद्यमानैः ॥६॥ यच्चितस्तेनैष प्राणमायाति । प्राणस्तेजसा युक्तः सहात्मना यथासंकल्पितं लोकं नयति । य एवं विद्वा

षट्प्र०

॥ ३ ॥

न्याणवेदनहास्यप्रजाहीयतेऽमृतो भवति । तदेष श्लोकः । उत्पत्तिमायतिस्थानं विभुत्वं चैव पंचधा । अध्यात्मैव
वप्राणस्य विज्ञाया मृतमश्नुते विज्ञाया मृतमश्नुते इति ॥ ७ ॥ प्र० ॥ ३ ॥ अथ हैनं सौर्यायणीगार्ग्यः पप्रच्छ । भगव
न्नेतस्मिन्पुरुषे कानि स्वपंति कान्यस्मिन् जाग्रति । कतर एष देवः स्वप्नान् पश्यति । कस्यैतत्सुखं भवति कस्मिन् सर्वे
संप्रतिष्ठिता भवंतीति ॥ १ ॥ तस्मै स होवाच । यथा गार्ग्य मरीचयोर्कस्यास्तंगच्छतः सर्वा एतस्मिन्नेजोमंडल ए
की भवंति ताः पुनरुदयतः प्रचरंत्येवं ह वै तत्सर्वपरे देवे मनस्येकी भवति । तेन तर्ह्येष पुरुषो न शृणोति न पश्यति न
जिघ्रति न रसयते न स्पृशते नाभिवदते नादत्ते नानंदयते न विसृजते नैयायते स्वपितीत्याचक्षते ॥ २ ॥ प्राणाग्रय
एवैतस्मिन्पुंरे जाग्रति गार्हपत्यो हवा एषोपानो व्यानोऽन्वाहार्यपचनः । यद्गार्हपत्यात्प्रणीयते प्रणयनादाहव
नीयः प्राणः । यदुच्छ्वासनिःश्वासावेतावाहुती समनयति स समानो मनो हवा वयजमान इष्टं फलमेवोदानः । स ए
नं यजमानमहरहर्ब्रह्म गमयति ॥ ३ ॥ अत्रैष देवः स्वप्ने महिमानमनुभवति यं दृष्टं दृष्टमनुपश्यति श्रुतं श्रुतमेवार्थं
मनुशृणोति देशदिगंतरे च प्रत्यनुभूतं पुनः पुनः प्रत्यनुभवति । दृष्टं चादृष्टं च श्रुतं चाश्रुतं चानुभूतं चानुभूतं च स
चासच्च सर्वं पश्यति सर्वः पश्यति स यदा तेजसाभिभूतो भवत्यत्रैष देवः स्वप्नान् पश्यति ॥ अथ यदेतस्मिञ्छरीरे सु

निषत्

प्र० ४

॥ १७३ ॥